17/01/2020

Ο πλούτος και η φτώχεια

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Άχρηστοι είναι οι πλούσιοι, ναί, άχρηστοι, εκτός κι αν είναι ελεήμονες και φιλάνθρωποι. Μα, δυστυχώς, λίγοι πλούσιοι, πολύ λίγοι ξεχωρίζουν γιά τη φιλανθρωπία τους. Οι περισσότεροι είναι βουτηγμένοι στη φιλαυτία, την ασπλαχνία, την αμαρτία. Γι' αυτό μην τους ζηλεύεις. Εσύ να σκέφτεσαι τον Πέτρο και τον Παύλο, να σκέφτεσαι τον Ιωάννη και τον Ηλία, να σκέφτεσαι τον ίδιο το Χριστό, ο οποίος δεν είχε που να γείρει το κεφάλι Του. Μιμήσου τη φτώχεια Εκείνου και των αγίων Του, που ήταν στερημένοι από τα υλικά αγαθά, είχαν όμως αμύθητα πνευματικά πλούτη.

Να θυμάσαι πάντα και τη διακήρυξη του Κυρίου, που βεβαίωσε πως είναι πολύ δύσκολο να σωθεί πλούσιος: «Όσοι έχουν χρήματα, πολύ δύσκολα θα μπούν στη βασιλεία του Θεού. Πιό εύκολο είναι να περάσει καμήλα μέσ' από βελονότρυπα, παρά να μπεί πλούσιος στη βασιλεία του Θεού» (Λουκά. 18:24-25). Δίπλα σ' αυτή τη θεϊκή διακήρυξη βάλε, αν θέλεις, όλο το χρυσάφι της γης, και θα δεις ότι δεν αντισταθμίζει τη ζημιά, που θα σου προξενήσει η κατοχή του. Ακόμα, δηλαδή, κι αν είχες δικές σου την ξηρά και τη θάλασσα, τις χώρες και τις πολιτείες της οικουμένης, αν δούλευε γιά σένα η ανθρωπότητα, αν έδιναν -γιά χάρη σου οι πηγές χρυσάφι αντί -γιά νερό, και τότε θα έλεγα πώς δεν αξίζεις ούτε τρεις δεκάρες,

αφού θα έχανες τη βασιλεία των ουρανών.

Πες μου, αν ο βασιλιάς σε καλούσε στα ανάκτορα και σ’ έβαζε να καθήσεις δίπλα στο θρόνο του και σου μιλούσε τιμητικά μπροστά σε όλους τους αυλικούς και σε κρατούσε στο τραπέζι του, γιά να γευθείς τα βασιλικά φαγητά, δεν θα θεωρούσες τον εαυτό σου ως τον πιό ευτυχισμένο άνθρωπο;

Τώρα, λοιπόν, που πρόκειται ν’ ανέβεις στόν ουρανό και να σταθείς κοντά στο Βασιλιά του σύμπαντος και να λάμπεις όπως οι άγγελοι και να συμμετέχεις στην απρόσιτη Θεία δόξα, διστάζεις να περιφρονήσεις τα χρήματα, ενώ θα έπρεπε να πετάς από χαρά, ακόμα κι αν χρειαζόταν να θυσιάσεις τη ζωή σου γιά το σκοπό αυτό; Γιά ν’ αναρριχηθείς σε κάποιο πρόσκαιρο δημόσιο αξίωμα, που θα σου δώσει την ευκαιρία να κλέψεις, χρησιμοποιείς κάθε μέσο, θεμιτό και αθέμιτο. Και τώρα, που μπροστά σου βρίσκεται η αιώνια βασιλεία των ουρανών, που τίποτα δεν πρόκειται να την καταργήσει, αδιαφορείς και κάθεσαι μ’ ανοιχτό το στόμα μπροστά στα χρήματα;

Αλίμονο, πόση είναι η αναισθησία μας! Τέτοια αγαθά προσδοκάμε, και στα πράγματα της γης είμαστε κολλημένοι! Δεν αντιλαμβανόμαστε την πανουργία του διαβόλου, που μας δίνει τα μικρά και μας παίρνει τα μεγάλα• μας προσφέρει λάσπη και μας αρπάζει τον ουρανό• μας παρασύρει στη σκιά και μας απομακρύνει από το φως• μας τραβάει στην απάτη και μας στερεί την αλήθεια• μας ξεγελάει με όνειρα -γιατί όνειρο είναι ο πλούτος του κόσμου τούτου- και μας καταντάει, όταν έρχεται η ώρα του θανάτου μας, φτωχότερους κι από τους πιό φτωχούς. Γιατί τότε δεν παίρνει μαζί του ο άνθρωπος τίποτ’ άλλο πέρα από την αρετή του και τα καλά του έργα.

Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου, Από Το Βιβλίο «Θέματα Ζωής Α’» Εκδόσεων «Ιεράς Μονής Παρακλήτου»